

Červená Karkulka

Scénář, Hry, Aktivity

Červená Karkulka

Scénář, Hry, Aktivity

Úvodní slovo

Milé děti, vážení rodiče, milé paní učitelky a páni učitelé,
vítejte ve světě Červené Karkulky!

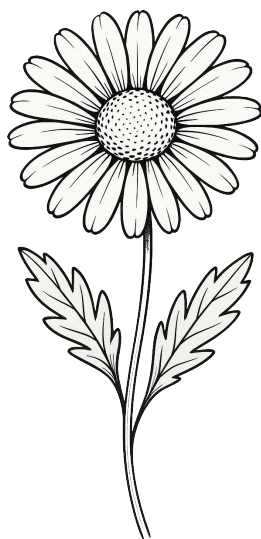
Tento materiál jsem pro Vás připravila s láskou a snahou
přenést pohádku do života plného tvoření, her a zábavy.

Čeká na vás nejen pohádka, ale také různé aktivity, které inspirují dětskou představivost,
včetně pohybových her a tvoření.

Doufám, že vám tento materiál přinese spoustu radosti.

S úsměvem a přáním krásných chvil

Kateřina Drdlová

S scénář

Postavy: Karkulka, Vlk, Babička, Myslivec, Vypravěč

Kulisy a rekvizity: Les, Světnice, Chaloupka, Košík, Brýle, Čepec, Studna

1. OBRAZ

Vypravěč: V jedné vesnici, v domečku s červenou střechou, bydlela holčička jménem Červená Karkulka. Měla ráda červené oblečení – sukýnku, kabátek, botky i čepičku, podle které dostala své jméno.

Jednou vyrobila krásné přáníčko s červeným srdíčkem pro babičku k svátku. S maminkou upekly bábovku, koupily láhev vína a Karkulka natrhala babičce kytičky ze zahrádky. Potom si vše naskládala do košíčku a vydala se na cestu.

Babiččina chaloupka stála na paloučku, a cesta k ní vedla přes les. Karkulka se nebála, protože cestu dobře znala.

(Karkulka přichází.)

Karkulka: Tady je tak krásně! A těším se k babičce! Snad se jí bude moje přáníčko líbit. Ještě jí natrhám kytičky, aby měla radost.

(Karkulka trhá kytičky. Přichází vlk.)

Vlk: Nazdar Karkulko. Co to tu děláš a kam jdeš?

Karkulka: Jdu za babičkou. Má svátek a vyrobila jsem jí přáníčko. S maminkou jsme upekly bábovku a koupily vínečko. Teď trhám kytičky. Aby měla babička radost.

Vlk: Hmm, to je zajímavé. A kde bydlí tvoje babička?

Karkulka: Na paloučku v lese, je to jen kousek. Těším se, protože si spolu hezky povídáme a potom hrajeme karty. Je to legrace.

Vlk: Hmm, velmi zajímavé. Tak běž, ať k babičce dojdeš včas. Já se zatím trochu proběhnu.

Karkulka: Měj se, vlku, já běžím!

(Karkulka odchází.)

Vlk: Já také poběžím za babičkou. Abych tam byl dříve než Karkulka. Vymyslel jsem totiž plán. Strašidelný vlčí plán.

(Vlk běží pryč.)

2. OBRAZ

(Přibíhá vlk.)

Vlk: Jsem tu. To byla rychlost. My vlci umíme rychle běhat. Ted' provedu můj strašidelný vlčí plán.

(Vlk jde k chaloupce a ťuká na dveře.)

Babička: Kdopak je?

Vlk (tenkým hláskem): To jsem já, tvoje Karkulka! Otevři!

Babička: Už jdu, Karkulko, hned to bude!

(Babička vychází a překvapeně volá.)

Ale ty nejsi žádná Karkulka, ty jsi vlk!

Vlk: Správně. Jsem vlk. A sežeru tě. Protože vlci žerou babičky. Chramst!

(Vlk odhodí babičku za kulisu a odbíhá.)

(Přibíhá vlk.)

Vlk: Výborně! Babičku jsem spolknul. Ted' počkám na Karkulku. Lehnu si do postele a budu předstírat, že jsem babička.

(Vlk si nasadí brýle s čepcem a lehne si do postele.)

(Přichází Karkulka.)

Karkulka: Babičko! Babičko! To jsem já! Otevři!

Vlk: Pojd' dál, děvenko, je otevřeno!

(Karkulka jde dovnitř.)

Karkulka: (vesele) Ahoj babi! Jak se máš? Vyrobila jsem ti přáníčko!

(Zarazí se.) Jé babi, proč jsi v posteli?

Vlk: (chrchlavě) Ále, děvenko, dnes se nějak necítím dobře. Bolí mě v krku.

Karkulka: (udiveně) Babi, proč máš tak divný hlas? Jako bys to ani nebyla ty.

Vlk: Ale to víš, děvenko, že jsem to já, babička. Kdo jiný by to byl? Snad nějaký vlk? Hehehe!

Karkulka: No, já nevím. Chováš se nějak divně. A proč máš tak velké oči?

Vlk: Abych tě lépe viděla, děvenko. Vždyť vidíš, že jsem si nasadila i brýle.

Karkulka: A proč máš tak velké uši? Ani do čepce se ti nevejdou.

Vlk: No přece, abych tě lépe slyšela.

Karkulka: Babi, mně se to nějak nezdá. Proč máš tedy tak velkou a zubatou tlamu?

(Vlk vyskočí z postele a zaře vlčím hlasem.)

Vlk: Abych tě mohl lépe sežrat! Chramst!

(Vlk skočí na Karkulku a hodí ji za kulisu. Hned se vrátí.)

Vlk: Tak! Hotovo. Babičku jsem sežral, Karkulku jsem také sežral a teď tu budu bydlet. Vlezu si do postele a zdřímnu si.

(Vlk si lehne do postele a chrápe.)

Vlk: Chrrr, chrrr.

3. OBRAZ

Vypravěč: Zatímco vlk spal, šel okolo myslivec.

(Přichází myslivec.)

Myslivec: Jakpak se asi má babička? Zastavím se u ní, jestli něco nepotřebuje.

(Myslivec jde k chaloupce a ťuká na dveře.)

Myslivec: Ťuk, ťuk, ťuk! Babičko, otevřete, to jsem já, myslivec!

(poslouchá)

Myslivec: Co to je? Takové chrápání? Babička přeci tak nechrápe. Podívám se oknem.

(Myslivec jde k oknu a vidí vlka.)

Myslivec: Žádná babička! Vlk je tam! Leží v posteli a chrápe! Já to tušil! Sežral babičku a možná i Karkulku. Rychle, musím je zachránit, dokud je čas!

(Myslivec běží pryč.)

(Z druhé strany přibíhá Karkulka s babičkou.)

Karkulka: Babi, to byla klika, vid'!

Babička: Holčičko moje, měly jsme obrovské štěstí.

Karkulka: Co udělal pan myslivec s tím vlkem?

Babička: Rozřízl mu břicho a my mohly vyskočit ven. Ted' mu to břicho zašívá.

(Babička s Karkulkou odchází.)

(Z druhé strany přichází vlk, vleče se a heká.)

Vlk: Uf! Uf! Au! Strašně mě bolí břicho! A mám strašnou žízeň! Tak bych se napil. Kde jenom bych se mohl napít? Ááá, támhle je studna. Snad v ní bude voda.

(Vlk jde ke studni a dívá se dovnitř.)

Vlk: Hmm, voda tam je, ale hluboko. Musím se naklonit a natáhnout ... jééé... klouže to ... pomóóc... já padám ... žbluňk!

(Vlk spadne za kulisu.)

(Z druhé strany přichází myslivec, babička a Karkulka.)

Babička: Pane myslivče, děkujeme mnohokrát. Zachránil jste nás všechny. Karkulku, mě a i toho vlka. Jak jste ho vytáhl celého mokrého ze studny za kožich.

Myslivec: Přece bych ho tam nenechal. Vždyť je to živé zvíře.

Karkulka: Myslíte, že už nás nebude chtít sežrat?

Myslivec: Ten už si dá dobrý pozor. Když jsem ho naposledy zahlédl, upaloval do sousedního lesa. Ale teď mám pořádný hlad. Úplně mi vytrávil.

Babička: Honem, pojďte! Vždyť máme tu bábovku! A k ní si dáme čaj.

(Všichni odchází.)

Vypravěč:

Babička s Karkulkou a myslivcem si pochutnali na výborné bábovce. Vypili k ní čaj a hezky si povídali. Navečer se Karkulka vypravila domů. Myslivec ji pro jistotu doprovodil, aby ji cestou nepřekvapil nějaký vlk.

KONEC

Hry a aktivity

Pohádka o Červené Karkulce nabízí mnoho možností, jak děti zapojit nejen do vyprávění, ale i do pohybových a tvořivých aktivit. Tyto hry pomohou dětem lépe pochopit příběh, prožít ho na vlastní kůži a zároveň si procvičit řeč, pohyb, kreativitu i spolupráci.

1. Povídání a otázky k pohádce

Po přečtení nebo odehrání pohádky si s dětmi můžete povídat a diskutovat:

- Jak se Karkulka cítila, když potkala vlka?
- Bylo správné, že se s ním bavila?
- Jak se zachoval myslivec? Co bychom udělali my?
- Myslíte, že se vlk opravdu polepšil?

Děti mohou zkusit pohádku převyprávět vlastními slovy, nebo změnit její konec – co kdyby se vlk s Karkulkou skamarádil?

2. Pohybová hra „Utíkej, Karkulko!“

Pomůcky: Barevné šátky nebo čepičky (pro označení postav)

Jak na to:

- Děti se rozdělí do rolí: **Karkulky, vlků, myslivců a babiček.**
- **Karkulky běží přes „les“** (hřiště nebo místnost) a sbírají „kvetičky“ (např. malé míčky).
- **Vlci se je snaží chytit** (jen lehkým dotykem, ne silou).
- **Myslivci vlky zastavují** tím, že se jich dotknou a řeknou „Stop, vlku!“.
- Hra končí, když všechny Karkulky doběhnou k „babiččině chaloupce“.

3. Dramatizace pohádky

Děti mohou pohádku zahrát jako divadlo. Lze improvizovat nebo využít jednoduché kulisy a kostýmy.

Tip: Co kdyby děti vymyslely nový konec? Například vlk se polepší a stane se Karkulčiným kamarádem?

4. Košíček pro babičku

Děti mohou vytvořit **papírové košíčky** a do nich kreslit nebo vkládat vystřižené dobroty a přáníčka pro babičku.

5. Hudebně-pohybová hra „Vlk se blíží!“

- Děti běhají kolem „babiččiny chaloupky“ (např. v kruhu).
- Když zazní „**Vlk se blíží!**“, musí se zastavit a zkamenět.
- Kdo se pohne, „vlk ho sežere“ a stává se vlkem.
- Hra pokračuje, dokud nezbude jen jedna Karkulka.

6. Hledání pohádkových stop v lese (*Pokud jste venku*)

- Děti hledají „vlčí stopy“ (obrázky vlka schované v lese).
- Nebo plní úkoly: „Zahraj si na strom (stát na jedné noze), na zajíčka (poskočit), na Karkulku (kráčet opatrně po čáře)“.

Tyto aktivity dětem pomohou pohádku lépe prožít a přinést do ní vlastní kreativitu. Můžete je využít ve školce, doma nebo i venku při společném hraní.

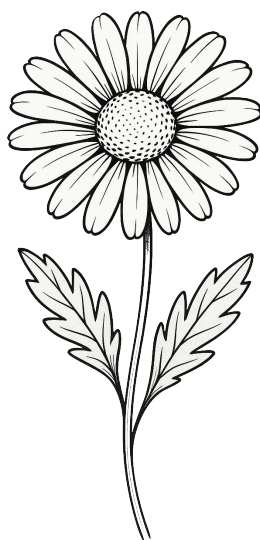
Slovo na závěr

Milé děti, vážení rodiče, milé paní učitelky a páni učitelé,
děkuji vám za společně strávený čas v kouzelném světě Červené Karkulky.
Doufám, že vám tento materiál přinesl nejen zábavu, ale i inspiraci, jak propojit pohádku
s tvořivými činnostmi a vzácnými chvílemi sdílení.

Přeji vám, ať se pohádka stane mostem k novým dobrodružstvím,
smíchu a krásným zážitkům, které budete sdílet společně s dětmi.

S úsměvem a přáním krásných chvil

Vaše Kateřina Drdlová

Autor: Mgr. Kateřina Drdlová

*„Všechny materiály tvořím s láskou k dětem, s cílem rozvíjet jejich kreativitu
a radost z poznávání.“*

*„Mým cílem je spojit zábavu se zvědavostí a podporovat hodnoty, jako jsou laskavost,
empatie, fantazie a vzájemné sdílení.“*

O autorovi:

*Kateřina Drdlová se zaměřuje na tvorbu vzdělávacích a kreativních materiálů pro děti, které
obohacují jejich svět prostřednictvím příběhů, her a tvoření.*